

Οικείο εργασιακό περιβάλλον

Τα γραφεία βρίσκονται στον τελευταίο όροφο ενός από τα πιο σημαντικά κτίρια της Κηφισιάς, το κτίριο Μελλά, το οποίο παλαιότερα ήταν γνωστό με την ονομασία "Μέγα Ξενοδοχείο Κηφισιάς" (Grand Hotel de Kifissia), καθώς ήταν το πρώτο ξενοδοχείο που λειτούργησε στην περιοχή, με το έτος οικοδόμησής του να υπολογίζεται πριν από το 1887. Ο αρχιτέκτονας του κτιρίου είναι ένας από τους σπουδαιότερους που έδρασαν στην Ελλάδα, ο Ερνέστος Τσίλληρ, γεγονός που προσέδωσε ιδιαίτερη βαρύτητα και ευθύνη στη μελέτη του χώρου.

Διαμόρφωση
γραφείων σε
ιστορικό κτίριο
στην Κηφισιά

Interior design
**Fermanoglou architects
& associates**

Κείμενο
Fermanoglou architects
& associates
Φωτογράφιση
Βαγγέλης Πατεράκης

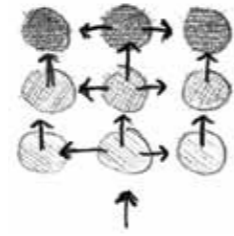

Πρόθεση κατά το σχεδιασμό των γραφείων ήταν η δημιουργία ενός εργασιακού περιβάλλοντος με ύφος προσωπικό και φιλόξενο, που θα δημιουργεί στο χρήστη την αίσθηση ότι βρίσκεται στο σαλόνι του σπιτιού του, παραμένοντας παράλληλα σύγχρονο και λειτουργικό και πετυχαίνοντας τις επιθυμητές συνθήκες εργασίας.

Η δημιουργία αυτής της αίσθησης πραγματοποιείται τόσο μέσα από το σχεδιασμό και την οργάνωση της κάτοψης, όσο και από την επιλογή των υλικών, της επίπλωσης και τη μελέτη φωτισμού του χώρου. Ειδικότερα, η κάτοψη οργανώνεται σε τρεις βασικές ζώνες:

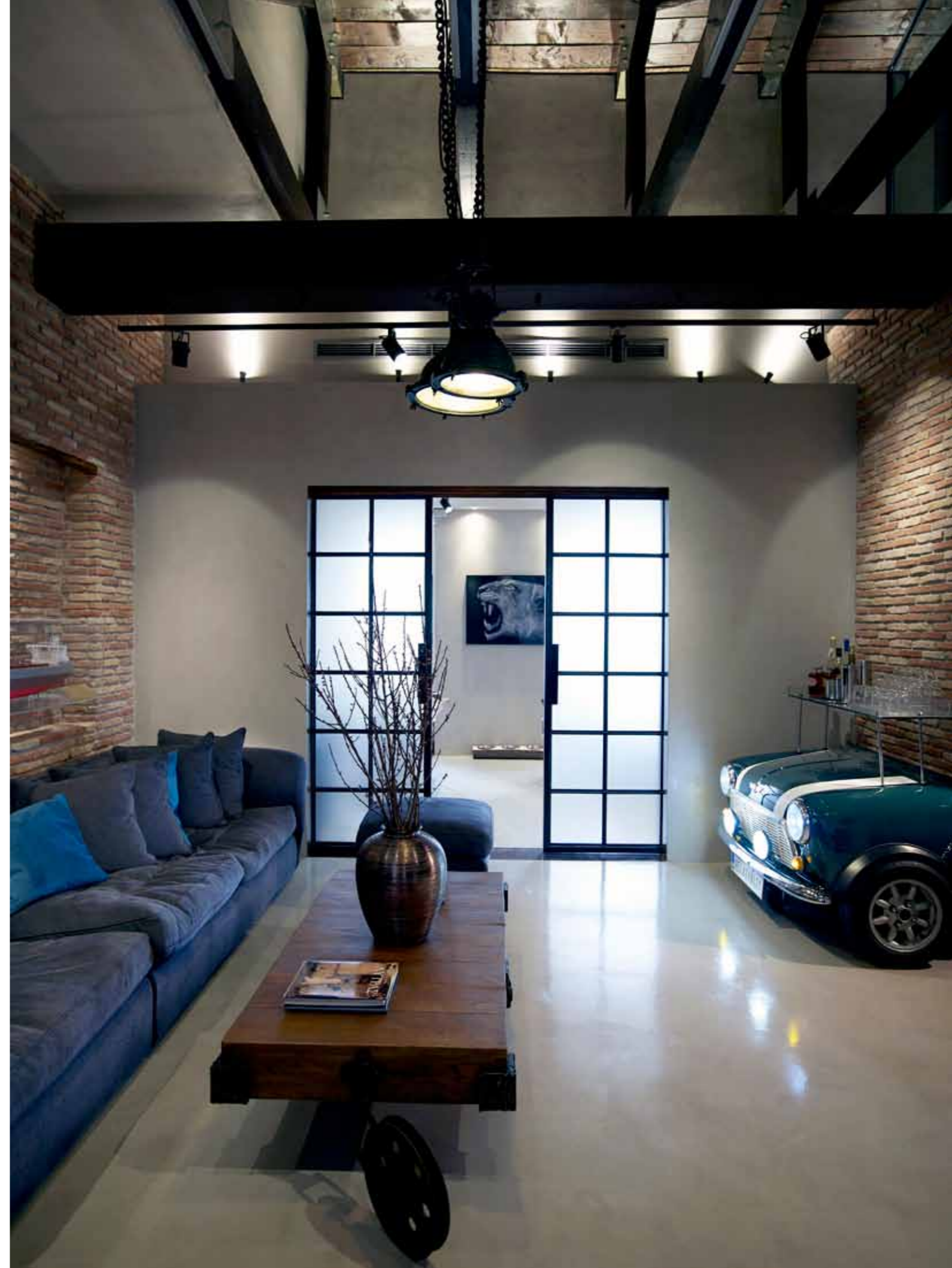
- τη ζώνη της εισόδου, που αποτελείται από το κοιλ της εισόδου στο κέντρο, με την κουζίνα στα αριστερά και το wc επισκεπτών στα δεξιά του

- την κεντρική ζώνη, που περιλαμβάνει το κεντρικό κοιλ - αίθουσα αναμονής και δύο γραφεία από τις δύο πλευρές του
- την τελική και πιο ιδιωτική ζώνη, που αποτελείται από το σαλόνι - καθιστικό, την αίθουσα συσκέψεων στα αριστερά και το κυρίως γραφείο στα δεξιά του.

Από την παρατήρηση της κάτοψης γίνεται αντιληπτή η τεράστια σημασία των κεντρικών - συνδετήριων χώρων των γραφείων, καθώς μέσα από αυτούς επιτυγχάνεται η ομαλή μετάβαση από τους κοινόχρηστους χώρους στους πιο ιδιωτικούς και το αντίστροφο.

Ο διάλογος ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν σε όλα τα επίπεδα ήταν από τις βασικές επιδιώξεις της μελέτης και γι' αυτό επιλέχθηκαν αφενός να αναδειχθούν τα υπάρχοντα στοιχεία του κτιρίου και αφετέρου να χρησιμοποιηθούν υλικά του παρελθόντος σε συνδυασμό με αδρά υλικά του σήμερα.

Οι παραδοσιακοί πέτρινοι τοίχοι του κτιρίου, που οργανώνουν την κάτοψη στις χαρακτηριστικές ζώνες που αναφέρθηκαν, επισκευάστηκαν και ενισχύθηκαν. Τμήματά τους επικαλύφθηκαν συμβολικά με παλαιά συμπαγή τουβλάκια. Στους υπόλοιπους τοίχους και στο δάπεδο χρησιμοποιήθηκε τιμεντοκονία, ενώ οι πόρτες και οι κάσες τους είναι από οξειδωμένη λαμαρίνα. Το ξύλο έκανε έντονη την παρουσία του, με την ανάδειξη των ξύλινων φερόντων ζευκτών της στέγης, τα οποία ενισχύθηκαν, αναβαθμίστηκαν και φωταγωγήθηκαν.

Αυτή η φρέσκια ματιά απέναντι στο παραδοσιακό, που χαρακτηρίζει όλο το σχεδιασμό, γίνεται αντιληπτή και στο κομμάτι της επίπλωσης και της διακόσμησης. Μοναστηριακό τραπέζι για την αίθουσα συνεδριάσεων, γραφεία από παλαιωμένη ξυλεία και μεταλλικούς σωλήνες, μεταλλικά φωτιστικά αναρτημένα σε αλυσίδες και προβολάκια θεάτρου συνδυάζονται αρμονικά με διαχρονικά κομμάτια, πολυθρόνες και καρέκλες.

Οι χώροι εργασίας διατάχθηκαν με τρόπο ώστε, εκτός από επαρκή τεχνητό φωτισμό - αερισμό, να έχουν και φυσικό. Στους κεντρικούς χώρους, η αίσθηση γίνεται πιο ατμοσφαιρική και ξεκούραστη, καθώς κυρίαρχο ρόλο στο φωτισμό τους έχει ο έμμεσος φωτισμός της οροφής, σε συνδυασμό με τη διάχυση του φωτός από τα αμμοβολημένα υαλοστάσια των εσωτερικών χωρισμάτων.

Τέλος, αξίζει να γίνει αναφορά στο κλασικό mini cooper στο χώρο του καθιστικού. Το ιστορικό όχημα ανακατασκευάστηκε και, για τις ανάγκες του χώρου, μετατράπηκε σε mini bar εφοδιασμένο με ψυγείο ειδικά κατασκευασμένο και τοποθετημένο κάτω από το καπό, στο χώρο που βρισκόταν κάποτε η μηχανή. ■